

Voorwoord van de redactie

Twintig jaar Ruitersportvereniging "De Ziende" is mijns inziens een mijlpaal waarbij móét worden stilgestaan.

We hebben als bestuur dan ook besloten om dit op twee manieren te doen.

De eerste manier is een reünie. De tweede manier is door middel van dit jubileum boekje. Een speciale, extra dikke, uitgave van Pretpraat.

U treft in deze special veel artikelen aan uit het verleden.

Artikelen die woordelijk uit oude Pretpraten zijn overgenomen, drukken we cursief af.

We hebben een selectie proberen te maken, waarin de eerste 10 jaren het meest voorkomen. Dit zijn tenslotte de dingen die de meeste mensen zich pas weer herinneren nadat ze er iets over hebben gelezen.

Zoveel mogelijk verschillende onderwerpen hebben we proberen te beschrijven. Uiteraard zullen er ook onderwerpen niet genoemd zijn, maar die komt u misschien weer tegen op de foto 's.

De pagina's achter in deze Pretpraat proberen u weer terug te brengen in het heden. Hier leest u de recente nieuwtjes uit onze vereniging.

Een aantal vaste rubrieken hebben we ditmaal in het recente deel niet opgenomen. Zo treft u deze maal geen verjaardagskalender aan en ook de agenda mist u in deze Pretpraat. Kijk dus naar de aankondigingen in de kantine om op de hoogte te blijven van de komende activiteiten.

Verder hebben we deze keer ook geen recente Theo en Thea roddels.

In de volgende Pretpraat plaatsen we deze vertrouwde rubrieken uiteraard weer wel.

Als dit boekje herinneringen bij u oproept, zijn we geslaagd in hetgeen onze opzet was.

Ad Koster.

De reünie is mede mogelijk gemaakt dankzij de medewerking van Elly en Peter van der Kant en de lokale omroep van Nieuwkoop.

De oprichtingsvergadering in 1975

Op 18 november viel het besluit. Er werden officieel twee ruitersclubs opgericht, t.w. de ponyclub "Pretfort" en de ruitersportvereniging "De Ziende". Deze twee verenigingen zijn, zo wij u reeds eerder vertelden, in de plaats gekomen van ons oorspronkelijk plan, een ouder vereniging te stichten. Middels aansluiting bij de resp. landelijke organisaties kan nu aan bekwaamheidsproeven en wedstrijden worden deelgenomen. Het bestuur zal bestaan uit: P.B. v.d. Toolen, voorzitter, J. van Kempen secretaris, C. Weber penningmeester, en C. van Schaik technisch adviseur. Van de ponyclub maken verder deel uit: de dames E. Melsert, A.C.L. Plooy en H. Steyger. Van de ruitersportvereniging: dhr J. vd Zwet en de dames M.J. te Brinke en M.H. Verstoep. Van de heer Bruins kwam nog het voorstel de contributie op f35,00 te stellen i.p.v. f25,00, dit i.v.m. eventuele subsidie die de gemeente Alphen zou willen verstrekken. Toegezegd werd een en ander te onderzoeken. Voorlopig werd f25,00 per jaar aangehouden. Meerdere leden uit een gezin f12,50. Het secretariaat zal gevestigd zijn aan de Achtermiddenweg nummer 8, te Aarlanderveen. Door niet-leden zal, behoudens aan officiële proeven en wedstrijden, aan alle evenementen kunnen worden deelgenomen, echter zonder korting.

Bovenstaand artikel ontlenen we aan een van de eerste officiële nummers van ons clubblad. Namelijk het nummer van 1 december 1975. Er is veel gebeurd in de jaren die daarna kwamen.

Zo is het allemaal begonnen.....

In het land zonder afzetting, zomaar.

Al gauw kon dat zo niet door- gaan, dus toch een bak uitge- zet. Eerst aan de ene kant van de boerderij, wat het toen nog helemaal was, dan weer naar de andere kant.

De keuken was de eerste opvang.

In de winter voor de kinderen

een kopje thee met een koekje, tot het huis een hels speelhof werd. Toen moest er toch wat anders gebeuren. Maar voor het zover was, dat er een soort van kantine gemaakt werd, heeft er in de keuken veel afgespeeld. Koken voor een kamp op een normaal fornuis, is een hele klus, maar het werd gered, met alle goede hulp, die er altijd wel was en nog is. Slapen in de stal waar toen de koeien in de winter hun plaatsje hadden. Wassen onder de kraan, wel warm en koud water maar toch!
De oudste meisjes mochten toen ook onze badkamer gebruiken en de

leiding natuurlijk ook. In de eerste kampen gingen ze vele buitenritten maken met onderweg een picknick. Daar werd weer door de thuisgebleven leiding voor gezorgd en naar de picknickplaats gebracht. Buitenritten werden er ook op zondagmorgen gereden, waar altijd veel belangstelling voor was van de senioren. Maar om half 2 moesten de lessen weer gewoon doorgaan, dus stond het altijd strak getimed. Al gauw waren er wat oudere ruiters die het ook wel leuk zouden vinden om met elkaar een weekendje te organiseren. En ja wel, het gebeurde. Te beginnen met op zaterdagmorgen een grote buitenrit. Voor velen leuk, voor anderen wat minder, want het was toen ook zomer. Daarna een echte zeskamp met o.a. kuipje steken en boegspriet lopen. Daarna lekker eten!
Op zondag werden er estafette of een cross of, als alles en iedereen fit genoeg was, nog een buitenrit gereden.

Er werd een vereniging opgericht, dat kon ook niet anders meer. Het ging de manege geld kosten als er onderlinge wedstrijden verreden werden. Onze eerste penningmeester was Cor Weber en voorzitter meneer van der Toolen. Meneer van der Toolen, een voorzitter die iedereen op de been kreeg als er getimmerd of geverfd moest worden. Die ook van alles wilde organiseren, vooral op het gebied van paardrijden. Wilde de beste springruiter hier naar toehalen. Maar wij waren nog niet zover.

Onze kinderen Cor en Ria deden het best aardig. Cor die best goed reed, ging als er les gegeven werd eerst eens kijken of er leuke meiden waren. Ria was toen al heel serieus bezig met de sport.

Er moest een vereniging zijn om aangesloten te worden bij de kring. Door het doorzetten van Meneer van de Toolen werden we door de Federatie aangenomen als "De Ziende". Nu konden er door mensen met eigen paard/pony buiten het terrein hier ook wedstrijden elders worden gereden in de kring Gouda. Zie voor resultaten de kranten.

Het is heel gevaarlijk om mensen met naam te noemen, maar daar kan ik nu even niet omheen. Zo'n eerste voorzitter, die niemand meer vergeten zal. Cor Weber; ik weet dat hij het niet leuk vindt als ik dit schrijf, maar het kan niet anders, de zaterdagen die hij hier was met Hetty Steyger, om de boel op te knappen. De keren die hij is gevraagd: Cor wil je me hier of daar mee helpen? zijn niet te tellen. Hij zei ook bijna nooit nee. Het begon met de kampen. Daarna het toneel, de vele cursussen.

Samen ook met Rokus voor het Koetsierbewijs.

Maar Cor en het Ruiterbewijs is één.

Nu staat hij gelukkig nog steeds voor ons klaar.

Ook hebben we het nog niet gehad over het eerste clubblad. Dat werd in het begin verzorgd door Anneke Brandsma! Daarna is mevrouw Bakker er veel aan gaan doen. Die vond het ook wel leuk om een verjaardagskaart te gaan versturen. En nog steeds gebeurt dat.

Wat is toch een vereniging zonder zulke vrijwilligers.

Onder van der Toolen's voorzitterschap hebben we kennis gemaakt met Ad. Eerst om de muziek te verzorgen bij tieneravonden, maar al gauw zat hij ook bij het clubblad "De Pretpraat" en toen ook in het bestuur als

penningmeester.

De kampen die hij al geleid, of geleid, heeft, zijn er zoveel, dat je het zelf maar moet invullen Ad. (meer dan 20). Al leid hij geen kamp, toch zijn er altijd zijn spullen die we nodig hebben voor muziek en video. Het is allemaal niet te beschrijven, hoe al die vrijwilligers de rug onder een vereniging willen zette. Maar aan de andere kant, als je zulke stimulerende krachten niet naast je weet, kun je het als vereniging wel vergeten. Elders in dit boekje leest u de dingen die ik hierboven beschreef misschien nog een keer, maar dan uit de mond van een ander. Daaruit kunt u ook opmaken dat ik de waarheid spreek als ik zeg dat de samenwerking tussen vereniging en manege (met ons dus) altijd prima is geweest. In het begin gingen we na een wedstrijd vaak met de penningmeester om de tafel zitten om te kijken hoeveel geld de wedstrijd had opgebracht en wat hij kon missen om ons te betalen. Tegenwoordig gaat het natuurlijk wel wat professioneler, maar ook nu nog komt het voor dat we van één van de kanten water bij de wijn doen om alles financieel rond te krijgen.

Sinds mei van dit jaar zijn wij het wat rustiger aan gaan doen, maar omdat o.a. de boekhouding nog steeds in mijn handen is, hoop ik dat de goede contacten met de vereniging nog lang zo goed mogen blijven als ze momenteel zijn.

Mevrouw van Schaik.

Een terugblik in korte flitsen

Wat gebeurde er zoal in die beginperiode?

De eerste agenda die in december 1975 in Pretpraat werd afgedrukt:

3 december

St. Nicolaasfeest.

De jeugd tot 12 jaar viert 's middags om 2 uur feest. Boven de 12 jaar 's avonds om half acht. Het geheel vindt plaats in de Rank.

27 december

Oliebollen in de kantine van "Pretfort".

29 december

Oudejaarsfeest voor de jeugd tot 12 jaar.

Samenkomst om 5 uur: audiovisuele film.

Daarna pannenkoeken en bingo.

30 december

Oudejaarsfeest voor de jeugd vanaf 12 jaar.

Samenkomst om 5 uur: muziek (disco),

daarna nassimaaltijd en bingo.

In februari en april: *Instructiefilm, ook voor nieuwkomers.*
Met Pasen *Eierzoekwedstrijd.*
Maart en mei: *Wedstrijden.*
Mei, juni, augustus *Dressuurproeven.*
Eind juni - juli *Vakantiekampen.*

Het betalen van het lidmaatschapsgebed voor de vereniging was in het begin nogal een probleem. In tegenstelling tot nu, kon nog niet worden gewerkt met acceptgiro's, maar moest al het geld nog kontant gevangen worden op de manege. Dat dit niet altijd naar wens verliep, blijkt uit de herhaalde oproepen tot betalen in de verschillende boekjes.

In november 1976 meldt zich het 100 ste lid van "De Ziende". Haar naam: Ellen van Vliet uit Nieuwveen.

Op 10 november 1976 werd een bezoek gebracht aan de Rijnhal in Arnhem. Daar werd namelijk de NCRV Springtrofee wedstrijd verreden.

Op 20 november 1976 werd de keuken van de familie van Schaik weer gewoon keuken. Op die dag werd namelijk de nieuwe kantine/bar in gebruik genomen. Deze bevond zich op de plaats van de huidige garage en zadelkamer.

In 1976 ontvingen de eerste 45 jeugdruiters hun NPC B-diploma.

Al voordat de vereniging was opgericht, organiseerde de familie van Schaik pony-kampen. Deze kampen werden vanaf het allereerste begin op video vast gelegd. In de eerste paar jaar door Jaap Kempen en sinds 1977 door Ad Koster. De opnamen van Ad Koster staan voor het merendeel nog op VHS banden. Belangstellenden kunnen hiervan nog steeds kopieën kopen.

OPA kijkt terug

Als opa terugdenkt aan vroeger, kan hij met de Ziende wel 20 jaar terug wat dus al heel wat jaartjes zijn.

20 jaar RSV de Ziende geeft zeker een enerverende periode aan, waarin heel wat gebeurd is. Je verwacht misschien de geschiedenis van de Ziende?. Nee, die geef ik niet, wel enkele leuke of mindere leuke momenten.

Het was ongeveer 21 jaar geleden, dat een stoere bink zich meldde voor een lesje. De hr. van Schaik vroeg of hij zich wilde omkleden, maar de man keek hem verbaasd aan en zei; Man, ik wil zo rijden, want het is veel te warm. Oké, als jij dat wilt, ga je gang. Het duurde slechts vijf minuten en hij had al de eerste blaren op de benen. In die tijd had de hr. van Schaik nog melkkoeien, die dan te paard werden opgehaald om gemolken te worden. Te paard, cowboys te paard, wat een nijdige boer opleverde omdat de rennende koeien boter gaven i.p.v. melk en dat valt bijna niet te melken.

Ook mevr. van Schaik zal op een kamp nooit meer erwten koken, zoals 20 jaar geleden Wie heeft er wel eens een erwt op een vork weggeschoten? Op dat kamp in ieder geval iedereen, ook van Schaik.

Nu we toch over een kamp praten.... Het eerste seniorenkamp was een weekend, wat begon op een vrijdagavond na de les... volgens de deelnemers. De leiding echter hield vol dat het pas op zaterdagmorgen begon. De deelnemers bleven stomweg zitten. Pas om drie uur in de nacht kon de leiding de deelnemers ervan overtuigen, dat er toch nog een uurtje thuis geslapen moest worden en pas enkele uurtjes later het echte weekend zou beginnen. Dat het de volgende nacht slechts 5 uur werd kwam, omdat van Schaik zijn koeien moest melken.

Spannende wedstrijden zijn er altijd wel geweest, maar één stak er toch bovenuit, nl een zaterdagavond werd een seniorenwedstrijd pas laat beëindigd en een deelnemer bracht zijn paard vast naar huis met een trailer. Op dat moment zette de politie een val uit op de Ziende en de deelnemer belde dit gebeuren direkt door naar de manege. Slechts één deelnemer was net vertrokken en werd gepakt. Een plan werd gesmeed en iedereen kon toen veilig vertrekken. In een mini werden zes man gepropt en de dame achter het stuur was clean. De controle bracht alleen op dat ze geen gordel droeg, waarop de dame de agent kon overtuigen, dat ze zes maanden zwanger was. Ze is nu, na tien jaar, nog steeds zwanger.

Na deze komedie komen we vanzelf op de andere komedie* TONEEL Toneelspelen valt echt niet mee, zeker niet voor dames die alleen gewend zijn in rijbroek te lopen. De één zit wijdbeens in rok aardappelen te schillen, de ander speelt vol overgave een vrijscene met een scheur van oor tot oor in de rijbroek. Ook blijft het spannend, als een toneelspeler volledig vast komt te zitten en de hele zaal begint de tekst voor te zeg-

gen. Er bleef toen maar één ding over; Gooi een ander het toneel op en ga ergens anders gewoon weer verder.

Aansluiting bij de Federatie werd ook een feit, maar dat de regels aldaar wat strakker zijn dan bij een onderling wedstrijdje werd ook direct duidelijk. Onze ruiter werd gewezen op zijn jacht-rijlaarzen wat niet tot het Federatie-uniform behoort. De ruiter keek hem verbaasd aan en antwoordde "Beste man, zie je dan niet dat ik op jacht ben?" Het was een mooie dag en er viel wel het één en ander te zien langs de kant. Jacht en paarden, dat hoort bij elkaar. Heel wat heren hebben in de loop der jaren jacht gemaakt te paard, wat weer andere scènes met zich meebracht. Gelukkig zijn de paarden enkele keren getuigen geweest van huwelijks-voltrekkingen.

Gelukkig zijn we ook gespaard gebleven van ernstige ongelukken, want paardrijden is natuurlijk geen risicoloze sport. Wel wil ik een zwarte Piet noemen, die te enthousiast rondhuppelde en een uur later huppelgips aangemeten kreeg in het ziekenhuis. Zo zie je dat een geschiedenis van een vereniging op allerlei manieren gebracht kan worden. Een geschiedenis met een glimlach.

OPA

Tieneravonden toen en nu....

Feestavond jeugd 12 - 18 jaar (1978)

Bij aankomst in de zaal (met de tafel in Kerstsfeer - compleet met kaarsen- reeds gedekt) werden we verwelkomd door Ad Koster, de hele avond door. Toen iedereen aanwezig was (lichtelijk te laat) startten we met de kwis. Even aandacht voor de mensen die deze brachten: Gees Veenboer stelde de vragen, Cor Weber telde de punten op, en de jury tenslotte bestond uit Hetty Steijger en onze gitarist/zanger Harm van der Toolen. Het grootst aantal punten sleepte de groep Veronica in de wacht. De winnaars kregen allemaal een niet geheel gouden speldje, waarna we de gelegenheid kregen warm te lopen d.m.v. dansmuziek (wéér door Ad Koster natuurlijk). Na enige tijd: eindelijk!! we konden aanvallen! De nasi was trouwens best te (vr)eten, hoewel er natuurlijk enige pechvogels waren, die er niks aan vonden. En er waren nog wel zulke lekkere hapjes bij. Als speciale attractie kregen we nog een portie ijs voorgeschoteld plus voor ieder nog een banaan. Terwijl enkelen van ons de afwas deden en de tafel afruimden, kon men het teveel gegetene er alweer afhossen. Daarna even bijkomen door middel van spelletjes en bingo, gebracht door Cor Weber en Hetty Steyger. Zo wisselden de muziek en de bingo elkaar steeds af, terwijl Harm er tussen door nog wat nummertjes weg-gaf.

De familie van Schaik had voor leuke en mooie prijzen gezorgd voor de bingo-winnaars. Over één ding waren we niet tevreden: toen het afgelopen was om elf uur, vonden we het veel te vroeg om op te houden!

Afke van der Toolen

Tien jaar later.....

Zo, het is alweer een tijdje geleden dat jullie wat van ons (het jeugd bestuur) gehoord hebben. Dat komt natuurlijk door die druk bezochte tieneravond in het voorjaar, die door het grote aantal tieners dat zich hiervoor geroepen voelde (maar liefst 8) niet door ging. En dan natuurlijk nog het tienerweekend, waarvoor wel 9 tieners zich ingeschreven hadden en dat dus ook niet door kon gaan. Toen er echter voorgesteld werd om dan maar met de 9 tieners een strandrit te gaan maken, wilden er dus wel een hele hoop mee, maar dat ging niet door. We zijn heel gezell-

lig met z'n twaalfen (9 tieners en de chauffeurs) op het strand gaan rijden. We waren dus zo vermoeid van al deze activiteiten dat we ons maar even rustig gehouden hebben. Nu zijn we van plan om weer vol goede moed in het nieuwe jaar van start te gaan met een onwijze, te gek gave tieneravond.

Maar het kon in 1990 ook zo.....

Vrijdag 15 juni was het dan zover, we zouden namelijk deze bewuste dag met 17 tieners naar Noordwijk vertrekken. Om 18.30 uur kwamen alle tieners bepakt en bezakt op de manege aan. Iedereen had al een echt tienerweekend gevoel. Wat je allemaal wel niet meeneemt voor zo'n weekend is ongelofelijk. Maar gelukkig, de "verhuiswagen" was al in aantocht, zodat alles mee kon. Omdat het weekend in het teken stond van oranje werd er voordat we vertrokken aan de leiding van dit tienerweekend een oranje antenne-bal aangeboden. Toen werden de tieners ingeladen en vertrok de "karavaan" naar Noordwijk. Daar aangekomen werd de tent opgezet en de bagage uitgeladen. De luchtbedden werden opgepompt, hoewel dit soms wel moeilijk bleek te zijn als deze lek is of als de dopjes nog thuis liggen. Na dit alles werd de camping wat verkend en werd er kennis gemaakt met onze overburen, een groep Duitsers. Toen werd er aanstalte gemaakt voor een lange wandeling naar het strand. Onder luid gezing van een potje met vet en een tante in Marokko, kwamen we op het strand aan. Op de terugweg was iedereen te moe om te zingen en sommigen zagen zelfs van moeheid een bolderkar voor zich. Toen we eindelijk weer op de camping aangekomen waren, gingen we onder de wol. Iedereen sliep al vrij vlug omdat we uitgeput waren van de wandeling. (Dit was ook de bedoeling van de leiding). De nacht verliep erg rustig en er werd wat afgedroomd. (Bob was een persoon in de droomwereld van één van de tieners). De volgende dag hebben we eerst lekker ontbeten en toen was het tijd voor een puzzeltocht. Je werd in groepjes gedropt en je moest aan de hand van een route-beschrijving de posten zien te vinden. Bij deze posten moest je o.a. spijkerpoepen. Uiteindelijk kwam je op het strand uit waar je in het zand een zeemeermin of een zeemeerman moest maken. Toen iedereen, al dan niet verkeert gelopen, op het strand aangekomen was, gingen we terug naar de camping waar we gegeten hebben. Daarna was het tijd om met de paarden naar het strand te gaan. Ik moet toch eerlijk zeggen dat dit toch beter is dan zelf lopen. Iedereen vond het hartstikke leuk en stapten dan ook met een voldaan gevoel van zijn trouwe viervoeter af. Toen was het tijd

om de barbecue aan te maken en heerlijk te gaan eten. Iedereen was inmiddels onder de douche geweest en we hadden allemaal oranje haren omdat Nederland die avond moest spelen. We hadden met elkaar een weddenschap afgesloten waardoor het kijken naar de wedstrijd nog leuker was. Maar helaas, niemand had gedacht dat het 0-0 zou worden zodat iedereen zijn geld weer terug kreeg.

Na de wedstrijd gingen we het bos in voor een spel. Je moest allemaal een dierengeluid in gedachten nemen en degene die hem was moest je dan zien te vinden. Na een aantal keren dit spel te hebben gedaan vonden we dat we er maar mee moesten stoppen (ook omdat het bos erg donker is !!!). Toen we weer op de camping aankwamen gingen we slapen (alhoewel dit pas na een aantal keren lukte). Deze nacht was iets rumoeriger dan de vorige, maar algauw lag iedereen te pitten. De volgende dag gingen we er om 9.00 uur uit en om 10.00 uur waren we op de manege naast de camping. Hier gingen we met twee paarden voltigeren. Toen we terug kwamen was het tijd om de spullen in te pakken en de tent af te breken. Toen alles weer in de "verhuiswagen" stond, vertrokken we naar het strand. Daar werd over het algemeen de hele middag geslapen (en in het zand gespeeld) . Toen was het tijd om weer naar huis te vertrekken, wat niemand leuk vond. (Tranen met tuiten was het gevolg hiervan). Iedereen werd weer op de manege afgehaalt en nu was het dus echt voorbij.

We kunnen gelukkig terugzien op een bijzonder geslaagd tienerweekend, wat zeker voor herhaling vatbaar is. Het zou niet geslaagd zijn zonder de grandioze inzet van de leiding: Kampvaders: André, Bram, Aad en Jan. De Grote Lieve Kampmoeders: Will en Sacha. Hartelijk dank voor jullie inzet en we hopen dat we ook een volgende keer weer op jullie kunnen rekenen.

Een tevreden tiener.

Sinds twee jaar kent de vereniging een voltige groep die, o.l.v. Marleen Hofstede, perfecte shows brengt tijdens onze Open Dagen.

Pretpraat van blaadje tot clubblad

Pretpraat is altijd een buitenbeentje geweest binnen onze club. Dat kwam (en komt) omdat het door de vereniging wordt uitgegeven, maar vanaf het begin ook (gratis) aan de andere ruiters op Pretfort wordt uitgedeeld. Bij andere verenigingen zou dat niet kunnen, maar de saamhorigheid op Pretfort is zo groot, dat er naar een oplossing is gezocht om ook niet-leden, zonder dat het de club extra geld kost, het blad te kunnen aanbieden.

Die oplossing was het plaatsen van advertenties. In principe betalen de adverteerders de krantjes die naar de niet-leden gaan.

Het blad is ontsproten aan de geest van de heer van der Toolen. Hij vond in 1975 dat er een stukje communicatie in de richting van de ruiters moest komen. In eerste instantie stelde het krantje qua omvang niet veel voor. Meestal bestond het uit één, soms uit twee velletjes. Deze werden vrijwel geheel door meneer van der Toolen zelf volgeschreven.

Anneke Brandsma verzorgde het stencilwerk van de eerste blaadjes. Mevrouw Bakkes, moeder van twee paardrijdende kinderen, (Karel en Trudy), bood daarna spontaan aan het stencilwerk te verrichten.

In 1976 ontstond er een echt redactie team. Bestaande uit mevrouw Bakkes en Cor Weber. Ook toen nog werden veel teksten aangeleverd door dhr van der Toolen. Het krantje werd toen ook een "echte krant". Er was echter nog geen naam. Mevrouw Bakkes verzon in november van dat jaar de huidige naam "Pretpraat". Een naam die duidelijk aangeeft waar de krant wordt uitgegeven.

Vaste medewerkers aan het blad, waren indertijd o.a. Yvonne Ernst (toen nog Yvonne Verbiest) en mevrouw Burggraaff. Zij schreven onder de namen Y.M. Procrofawisje en Elsa, spannende verhalen voor de jeugd. Tegenwoordig schrijft mevrouw Burggraaff alleen in het december-nummer nog een Kerstverhaal.

Eind 1978 werd de redactie van het blad overgenomen door Hilda Veenboer en de schrijver van dit artikel (Ad Koster). Cor Weber bleef echter belangrijke bijdragen leveren aan het blad. Mevrouw Bakkes bleef tot september 1979 het stencilwerk nog verrichten.

Toen zij er mee stopte, werd Peter Rietveld bereid gevonden het stencilen ter hand te nemen. Hij was echter niet in het bezit van een z.g. stencil-inbrander. Via een Bodegraafse school werd hier een tijdelijke oplossing voor gevonden die niet zo heel succesvol was. Nadeel was namelijk, dat als er iets fout ging tijdens het stencillen, er geen nieuw inbrandstencil kon worden gemaakt.....

Op advies van dhr van der Toolen, werd daarom gezocht naar een betere oplossing. Uitbesteden bij een drukkerij bleek echter enorm duur. Eveneens op advies van dhr van der Toolen, zocht ik contact met een bedrijf dat offset apparatuur verkoopt. Een gebruikt apparaat moest voor de club toch betaalbaar zijn..... Dit viel echter behoorlijk tegen. Een investering van f 10.000,- was minimaal nodig om e.e.a. te realiseren. Voor de vereniging dus veel te veel geld.

Na een kort onderzoekje, bleek echter dat er meer verenigingen met een zelfde probleem worstelden. Dit had tot gevolg dat ik in mei 1980 besloot om zelf een klein-offset persje aan te schaffen en voor een drietal verenigingen ging drukken. Dit leverde uiteraard geen "winst" op, maar de kosten van onderhoud e.d. werden in ieder geval betaald.

Vanaf dat moment werd de redactie ook ingekrompen tot twee man. Cor en ik vormen sinds die tijd het redactie-team.

In 1987 was het apparaat geheel versleten en moest een vervanger worden aangeschaft. Op dat moment heb ik besloten om een groter type pers te kopen, zodat het ook mogelijk was om dikker papier, zoals programma-kaarten te drukken. Ook foto's drukken was vanaf dat moment mogelijk.

Omdat foto's echter (bij een drukkerij) moesten worden gerasterd, bleef het plaatsen hiervan in Pretpraat nog lange tijd uit. Sinds 1994 is mijn "drukkerij" uitgebreid met scan-apparatuur en kan ik dat nu zelf. Sinds die tijd verschijnen er dan ook foto's in Pretpraat. Althans als iemand ze heeft gemaakt..... De Pretpraat van afgelopen zomer stond echter boordevol.

Dat niet alles rond Pretpraat altijd perfect verloopt, blijkt wel uit onderstaand artikel uit 1982. Een artikel dat ook nu nog steeds aktueel is:

Bezorging is zorg

BESTE PRETPRAATBEZORGERS

Jullie doen altijd erg je best om Pretpraat in jullie wijk te bezorgen, waar wij erg blij om zijn . Toch krijgen we de laatste tijd een enkele klacht. Als iemand Pretpraat niet ontvangen heeft , krijgen we klachten, want ons blad schijnt een erg populair blad te zijn in west Nederland. We hebben zelfs gehoord, dat er mensen zijn, die 's nachts niet kunnen slapen als ze niet eerst wat uit Pretpraat gelezen hebben. We kunnen die mensen niet aandoen, dat ze geen pretpraat krijgen en daarom slapeloze nachten

hebben. Dus, geachte bezorgers, daarom het volgende; Als je een adres niet kunt vinden, geef dat even door op de manege. Als je een adres hebt, dat geheel buiten je wijk ligt, willen we dat ook even horen en een andere naam op de deur wil nog niet zeggen, dat het adres fout is. Geachte Pretpraatbezorgers, wij wachten op eventuele reactie.

De redactie

OPA... humor in Pretpraat

In 1983 verscheen in Pretpraat het vaste verhaal van OPA. Een rubriek die dus al 12 jaar bestaat en die nog steeds een grote aanhang geniet. In 1985 werd er zelfs een fanclub voor opgericht. De leden van de fanclub hielden een interview met als vraag: *Wat vind je van Opa?*

Irma Bouman: leuk, grappig

Esther Scholtes: ook leuk

Mariëtte Hermans: grappig

Arno Jesse: ontzettend leuk

Leanne Loef: onwijs leuk

Miranda Polfliet: heel leuk

Diana Pieterse: hartstikke tof

Germaine Lanser: gers

Nathalie Pietersen: tof

Indra König: tja, leuk, super

Angelique van Veen: te gek

Dionne Louise Vianen: vind ik wel smurf

Ellis van Groningen: hoppa

Hetty Hoogendoorn: te gek, olééé!

Meneer van Schaik: ik weet het niet

Odette Koot: grappig

Hitpret... de Pretfort hitparade

Vanaf oktober 1977 verscheen er in Pretpraat een eigen Hitparade.

De eerste werd samengesteld door 11 Pretfort-ruiters en zag er als volgt uit:

1	<i>Cokaine in my brain</i>	<i>Dillinger</i>
2	<i>Ik ga weg Leen</i>	<i>Dingetje</i>
3	<i>Don't let me be misunderstood</i>	<i>Santa Esmaralda</i>
4	<i>Float on</i>	<i>The Floaters</i>

5	<i>I feel love</i>	<i>Donna Summer</i>
6	<i>Do you remember</i>	<i>Long Tall Ernie & The Shakers</i>
7	<i>Devil's g</i>	<i>C J & Co</i>
8	<i>Give a little bit</i>	<i>Supertramp</i>
9	<i>Locomotive Bread</i>	<i>Jethro Tull</i>
	<i>Cold as Ice</i>	<i>Foreigner</i>
10	<i>Dreams</i>	<i>Fleetwood Mac</i>

De samenstelling van de top-tien, was het eerste werk dat door ondergetekende voor Pretpraat werd uitgevoerd.

Infomap

In mei 1981 verscheen een geheel ander informatie bulletin. Samen met de heer van der Toolen en Ivonne van Wijngaarden, liet de redactie toen de INFO-MAP het licht zien. Een map boordevol algemene informatie over paardrijden, aangevuld met een groot aantal officiële proefjes. Momenteel zijn we bijna door de tweede druk heen, zodat in 1996 zeker weer gewerkt zal gaan worden aan een derde, herziene, druk. De map is namelijk vanaf het begin een gewild artikel. Met name voor ruiters die nog maar kort rijden. Zij (en vaak ook de ouders van jonge ruitertjes) halen er veel uit over het paardrijden. Zo kunnen ze de figuren die worden gecommandeerd tijdens de lessen thuis nog eens rustig bekijken.

Vereniging krijgt statuten

Op 30 maart 1978 werd de naam van de vereniging officieel Ruitersportvereniging "De Ziende". Deze naam stond vanaf dat moment voor zowel de ponyclub als de ruitervereniging. Op deze datum werden bij notaris van den Berg de statuten in orde gemaakt. Eerste bestuursleden van de officiële vereniging waren: Do Serdijn, voorzitter, Cor Pols secretaris en Frank Oosterman als penningmeester. Frank Oosterman was op dat moment echter waarnemend penningmeester, omdat de eigenlijke penningmeester, Cor Weber, zijn taak door drukte had moeten neerleggen. Frank wilde deze taak na de ledenvergadering in april echter niet voortzetten en stelde zijn bestuursplaats

beschikbaar.

Zo kwam het, dat 10 dagen na de officiële start van Ruitersportvereniging "De Ziende" Ad Koster het penningmeesterschap overnam. Hij liep al weer een paar jaar op de manege rond bij allerlei activiteiten en men vond dat hij best een plaatsje in het bestuur kon gaan innemen....

Alleen, hij had nog nooit iets met de paardensport te maken gehad. Hij was weleenswaar vaak aanwezig, maar bemoeide zich alleen met het rand-gebeuren, zoals de verzorging van geluid bij de diverse activiteiten, de kampen en de hitparade in het clubblad.

"Men" vond dat echter juist een goede rede om hem in het bestuur te halen. "Als je geen paard kunt rijden, doe je ook niet aan wedstrijden mee, en kun je je taak als penningmeester uitvoeren zonder de gedachten dat je liever op het paard zit", was de opmerking die hij te horen kreeg.

Zo was het en zo is het nog steeds.....

Wie maakten er de afgelopen jaren deel uit van het (jeugd)bestuur?

Pieter van der Toolen	Jaap v Kempen	Cor Weber
Mevr.E Melsert	Mevr. A Plooy	Hetty Steijger
J. vd Zwet	Mevr. MJ te Brinke	MH Verstoep
Do Serdijn	Carla vd Weijden	F Vos
Frank Oosterman	Cor pols	Ad Koster
Rina Kroon	Huub van Leeuwen	Bert Froolik
Jaap Ernst	Jenny Zwanenburg	Jan vd Ven
Annemarie Visser	Ernst Slagmolen	André van Brenk
Yvonne v Wijngaarden	Erna Backhuys	Corrie Smittenaar
Cees Spanhaak	Bram Angenent	Theo Klinkenberg
Marjolein de Bruijn	Sietse Hoekstra	Gerrie Arents
Ank Verlaan	Henriëtte Ruardy	Dick Bruins
Theo vd Meer	Jikje Bos	Paula Verkuyl
Diana Pieterse	Janneke vd Vis	Bastiaan Bakker
Cees Salentijn	Carla van Egmond	Aad Blijleven
Jan Bert Halmingh	Ellen den Hertog	Irma vd Vlucht
Jan-Dirk Verkade	Will de Jong	Jan Voortman
Jochem van Vliet	Nicolet den Toom	Hans Bijl
Hans Wendel	Tom Ravenstein	Marianne Folkertsma
Orinda Wetter	Myrna Bouma	Mara Bussink

Linda de Goederen

Helaas zijn twee van deze bestuursleden, namelijk **Pieter van der Toolen en Do Serdijn**, al weer enige jaren geleden **overleden**. In de begin jaren was het de gewoonte het geld voor evenementen, bij

Flitsen, vervolg

inschrijving, aan mevrouw van Schaik te betalen. In 1979 werd het aantal deelnemers aan de diverse wedstrijden echter zo hoog, dat besloten werd hiervan af te stappen. Vanaf dat moment zat de penningmeester voor elke wedstrijd met zijn kist de mensen op te wachten. Het parool was: eerst betalen en dan pas rijden. Gelukkig hoeft nooit zo streng te worden opgetreden. Als iemand zijn geld vergeet, kan ook bij de volgende les worden betaald. Het huishoudelijk reglement geeft echter de mogelijkheid tot het sturen van een aanmaning. Deze is dan verhoogd met administratie kosten.

Versier de Kantinemuur

Manege Pretfort heeft besloten om een wedstrijd uit te schrijven voor alle ruiters, vaders en moeders, opa's en oma's etc. De bedoeling is dat je een stukje spaanplaat neemt van precies 20 bij 20 centimeter. Op dit stukje hout moet je een tekening, tekst of reliëf etc. maken. Deze plaatjes worden bevestigd op een muur in de kantine. Denk er om, dat het goed houdbaar moet zijn, dat wil zeggen dat je materialen moet gebruiken die niet bederven of door vocht worden aangetast. Gebruik daarom verf op oliebasis en spijker en lijm alles heel erg goed vast, zodat het er nooit meer af kan). De tekening moet gebaseerd zijn op manege Pretfort of op de boerderij, De jury beoordeelt wat het beste en origineelste idee is.

Uitslag van de wedstrijd

Zoals iedereen intussen wel heeft kunnen zien: ons aller "kunstwerk" is eindelijk klaar. Omdat er nogal wat inzendingen na de sluitingsdatum binnen kwamen, heeft het vaststellen van de prijzen iets langer geduurd! De jurering ging als volgt: Mevrouw van Schaik heeft door een aantal - zoveel mogelijk verschillende - mensen drie bordjes laten kiezen. De

keuze was erg moeilijk, omdat er zoveel mooie en leuke borden bij waren.

Het resultaat van de telling was uiteindelijk:

1e prijs : Ronnie Boes

2e prijs : Karin Verschuur

3e prijs : Michel van der Linden

Hartelijk gefeliciteerd! Alle andere deelnemers: veel dank!

Het (NPC) B-diploma

Eén van de redenen waarvoor het noodzakelijk was een vereniging op te richten, was het organiseren van examens voor het B-diploma van de Ned. Pony Club. De ponyruiters tot 18 jaar konden op deze manier in het bezit komen van het eerste officieel erkende bewijs van hun kunnen. In juni 1976 schreven we in Pretpraat:

“Hoera, hoera, hoera, de allereerste 15 ponyruitertjes, die op de gedenkwaardige avond van 14 mei 1976 de allereerste B-proef moesten rijden voor een officiële jury van de Bond, zijn er doorheen gekomen en zijn nu de trotse bezitters van een heel officieel papier, het B-diploma. Hang het boven je bed, bewaar het om aan je kleinkinderen te laten zien, in ieder geval: houd het in ere!” En over hetgeen de jury zei: “Buitengewoon tevreden was hij erover, dat iedereen er zo goed verzorgd uit zag. Allemaal keurig netjes in de voorgeschreven kledij, het harnachement picobello, de ponies goed geborsteld. Het was of de ponies ook hun beste beentjes wilden voorzetten; ze waren rustig en gewillig op een heel kleine uitzondering na”.

De eerste geslaagden waren:

Crista Polder

Marjoleine Ruiterman

Jenny Zwanenburg

Nanda de Groot

Henriëtte Hoogendoorn

Erica vd Heyde

Ria van Schaik

Ingrid vd Heyde

Yvette Luyendijk

Ellen Kolmer

Wendy vd Zwet

Mascha Keyzer

Marjan Romp

Mariëtte Stegwee

Velen zullen bovengenoemde personen nog wel kennen, al rijden sommige al lang niet meer. Jenny en Ria zijn eigenlijk de enige die al vanaf het begin rijden en nu nog.

Overgang naar eigen ABC-examens

In 1994 hebben we de kontakten met de NPC verbroken.

Al jaren ergenden we ons aan de kosten die de NPC ons in rekening bracht voor het afnemen van de examens en dergelijke. De kosten per examen kwamen zo langzaam aan (alles mee gerekend) ruim boven de dertig gulden per kandidaat. Dit durfden we uiteraard niet door te rekenen. Bij elke kandidaat pasten we daarom zo'n 15 gulden uit de kas bij. Omdat we uiteraard wel examens wilden blijven organiseren, besloten we een eigen serie examens op poten te zetten. Dit werden de ABC-examens. Het A-examen behelst een proef zonder galop. Het B-examen is gelijk aan het NPC B-examen en bij het C-examen moet de kandidaat een L-proefje rijden.

In de paar jaar dat we nu op deze wijze werken, zijn al heel wat kandidaten voor deze proeven opgegaan. De lagere kosten maken het namelijk mogelijk om eventueel meerdere keren per jaar een examen te organiseren.

Om het examen een zekere waarde te bezorgen, trekken we steeds een erkend jurylid van de Kon. Ned. Federatie van Landelijke Rijverenigingen aan om over de kandidaten te oordelen. Om steeds een gelijke beoordeling te krijgen, proberen we hiervoor steeds Karin de Bruin te "strikken".

De binnenbak kwam er.....

Ik citeer voorzitter Do Serdijn uit haar voorwoord in Pretpraat van november 1977:

"Helaas is het niet mogelijk geweest de afgelopen weken te rijden. Het slechte weer was de schuldige. Het spijt ons voor diegene die toch gekomen zijn. Daarom in twijfelgevallen: even naar de familie van Schaik bellen, dat spaart een rit."

Precies een jaar later schreef Do Serdijn:

"..... Zodra de nieuwe kantine klaar is,

die gelukkig al flink opschiet, gaan we weer volop van start. Maar op dit moment kunnen we gewoon niets doen, omdat we bij wedstrijden de hele BINNENBAK nodig hebben en er dan geen plaats is voor toeschouwers.....”

Onderlinge wedstrijden

Al voor de oprichting van “De Ziende” werden er, zij het zeer beperkt, onderlinge wedstrijden georganiseerd. Dit gebeurde door de familie van Schaik, die werd bijgestaan door de vrijwilligers die later de vereniging op zouden richten.

De eerste wedstrijd, in 1975, telde 40 deelnemers en werd afgesloten met een geweldige parade. Het aantal deelnemers toonde direkt aan dat er behoefte was aan dergelijke activiteiten en dat er zo snel mogelijk een vereniging moest komen.

Sinds de oprichting van “De Ziende”, worden alle activiteiten dan ook georganiseerd door de vereniging. Dit gaat uiteraard in nauwe samenwerking met de familie van Schaik. Zij moeten tenslotte hun manege beschikbaar stellen. Bij zaterdagse wedstrijden, moeten de normale lessen komen te vervallen. Verder weten meneer van Schaik en Ria natuurlijk ook veel beter welke deelnemers in dezelfde ring kunnen worden ingedeeld.

Dit laatste wordt steeds moeilijker, omdat er tegenwoordig vaak meer dan honderd deelnemers voor, met name de dressuur, wedstrijden inschrijven.

Gedurende vele jaren werden de ringen door Corrie Smittenaar ingedeeld. Zij was de spil achter het team dat de wedstrijden voorbereidde. De laatste jaren gebeurd het indeel werk door Hans Bijl. Hij zet de deelnemers in de computer en draait op vrijdagavond de lijsten uit. Bijgewerkt tot op het laatste moment.

De laatste jaren maken leden die aan minstens 3 van de 4 grote wedstrijden meedoen, kans op de titel “verenigings-kampioen”.

Vroeger deden we dat anders. Toen kenden we nog geen kampioenen, maar we organiseerden wel elk jaar een serie wedstrijden waarbij een prijs beschikbaar was voor degene die gemiddeld het beste gescoord had. We noemden het toen echter gewoon: “Competitie”.

Tijdens zo’n wedstrijd gebeurden soms vreemde dingen. Lees onderstaand verslag uit 1982 maar eens:

LR en PC De Ziende

In 1980 wilde Ria van Schaik officiële wedstrijden gaan rijden met haar paard Pascal. Hiertoe besloot Ruitersportvereniging De Ziende zich aan te sluiten bij de Koninklijke Nederlandse Federatie van Landelijke Rijverenigingen en Ponyclubs.

Met de jaren kwamen er ruiters/amazones bij en vielen er weer af. De

instructie werd al heel snel door Ria verzorgd in speciale lessen.

Anno 1995 schommelen we tussen de 10 en 15 leden. Een kleine groep, maar misschien juist daardoor wel eentje met een vrij grote binding ten opzichte van elkaar.

Deze kleine groep heeft in de jaren 1980 tot heden echter diverse keren in de kring Gouda, op provinciaal en zelfs nationaal niveau weten te presteren. Eerste prijzen worden ieder seizoen meerdere keren gewonnen.

Eén van de eerste grote successen behaalde Ria van Schaik in 1986 met Pascal (inmiddels in de klasse Z2 beland) op het concours hippique te Woerden waar zij 1e werd bij de kür op muziek en daarmee de BASF-bokaal voor de neus van vele nederlandse topruiters/amazones wegkaapte.

In 1987 bereikte Ria met Rostana de klasse Z2. Met dit paard wist zij zich zelfs te plaatsen voor de nationale indoorkampioenschappen in 1991 met een 12e plaats en in 1992 met een 7e plaats. Op de Levade (=nationale outdoorkampioenschappen) bereikte zij in 1991 een 11e plaats. Met haar huidige Z2-paarden Donald en Duke reed zij mee in de provinciale (indoor)kampioenschappen van 1995. In ditzelfde jaar werd zij door de Koninklijke Federatie onderscheiden met de Ruitster. Een ereteken dat ze verkreeg doordat ze met 3 paarden de klasse Z2 bereikt had.

Ria is niet het enige succesvolle lid van de vereniging. Onder haar leiding bereikte ook Femke de Bruyn in 1990 de klasse Z2 met haar paard Waltien. In 1989 werd zij eerste in de klasse Z1 tijdens de provinciale outdoorkampioenschappen waardoor zij naar de Levade mocht.

Ook Diana Pieterse mocht met een tweede plaats op de provinciale kampioenschappen in 1992 door naar de Levade waar zij in de klasse Z1 de 10e plaats behaalde met Pascal. (Ja, dezelfde van Ria.) Ook zij heeft in de Z2-top menig concours goed verreden.

Ook de ponyclub floreert. Eén van de jonge talenten, Chantal van Koert, werd in 1993 provinciaal kampioen met haar pony Rex in de klasse L1. In 1994 werd zij kringkampioen in de M1 en (ja, die gaat door!) in 1995 werd zij bij de provinciale kampioenschappen eerste in de M2. Een schitterend resultaat. Ook Marieke Paymans werd eerste bij de provinciale kampioenschappen met de pony Vanessa en mocht hierdoor deelnemen aan de Levade 1995 in de klasse L en werd EERSTE! De eerste nationale kampioen van onze vereniging. Dat dit veel vreugde bij de leden, ouders én instructrice.teweegbracht zal iedereen wel willen geloven. Deze 2 ponies beloven nog wat!

Naast deze hoogtepunten zijn er nog vele successen door vele ruiters behaald in de loop der jaren. Teveel om allemaal op te noemen, maar niemand zal verbaasd zijn te horen dat onze vereniging heel wat keertjes de kampioenen in de diverse klassen uit de kring Gouda geleverd heeft.

In 1994 is LR en PC De Ziende een afzonderlijke vereniging geworden met eigen statuten. Gezien het talent dat we bezitten (ook op instructiegebied) zullen we provinciaal én nationaal nog wel eens van ons laten horen. Daar ben ik van overtuigd!

Sinterklaasfeest

Al vanaf het begin komt Sinterklaas jaarlijks de Pretfort-ruitertjes bezoeken.

De eerste jaren werd hier een zaaltje voor gehuurd in "De Rank" in Nieuwkoop. Later werd echter besloten dat het veel gezelliger was om het feest op de manege te vieren. Het aantal deelnemertjes was de eerste jaren echter te groot om het feest in de kantine te vieren. Daarom werd een deel van de binnenmanege afgezet en kwam de Sint ons daar bezoeken.

Op een bepaald moment daalde het aantal jonge ruitertjes, om voor mij onduidelijke reden, en konden we volstaan met de kantine.

Gelukkig is hierin de laatste paar jaar weer een verandering te bespeuren en daarom hebben we het afgelopen jaar een grote tent in de binnenbak geplaatst waarin we heerlijk hebben gefeest.

Feestavonden

De vereniging heeft verschillende jaren achtereenvolgend een feestavond gehouden voor de leden. Deze avond werd de eerste keren gehouden in "De Rank" in Nieuwkoop, maar verhuisde daarna naar het "Dorpshuis" in Aarlanderveen. De belangrijkste rede daarvoor was dat het "Dorpshuis" een beter toneel had, met faciliteiten voor toneelspelen. De opzet van de feestavond was steeds ongeveer gelijk. De jeugd bracht op ludieke wijze een jaarverslag op de planken en daarna volgde een toneelstuk met eigen leden als acteurs. De avond werd steeds besloten met een live optreden van een band, kortweg: BAL-NA. Elk jaar werd deze avond overigens voor het grootste deel uitgedacht en geregisseerd door Cor Weber. Hij schreef de teksten voor de jeugd, hij maakte de decors, hij en ga zo maar door.

Als we achter ons kijken, heeft de vereniging in de circa 10 jaar dat deze avonden werden georganiseerd, heel wat amateur toneelspelers op de planken van "De Rank" en het "Dorpshuis" gezet. Allemaal mensen die heel veel tijd hebben gestoken in de voorbereiding, maar die vrijwel allemaal met veel plezier aan deze periode terug denken.

Op de eerste feestavond, in 1981, kreeg de vereniging een kado. Ik citeer daarvoor een artikel uit de Pretpraat uit die tijd. Erna Backhuys zegt daar: *"Er heerste al een sfeertje en al spoedig was de zaal vol en kon het spel beginnen. Na het openingswoord van de voorzitter, de heer P. van der Toolen, bood Renate van Boven in een leuk speechje een door haarzelf ontworpen vaandel aan de vereniging aan. Het vaandel dat in de nabije toekomst bij federatiewedstrijden meegedragen wordt, is geborduurd in de borduurinrichting Verzijl te Bodegraven, die dit vaandel ook geschonken heeft aan de vereniging"*

Cursussen

Niet vanaf het begin, maar toch al weer heel wat jaren, worden door de vereniging cursussen gegeven of georganiseerd.

De bekendste daarvan is uiteraard de Ruiterbewijs cursus. Deze cursus wordt bijna jaarlijks door Cor Weber gegeven. In circa 16 lessen van zo'n twee en een half uur, probeert hij de cursisten klaar te stomen voor het examen. Meestal lukt hem dat ook behoorlijk goed. Het aantal geslaagden is altijd zeer hoog.

Naast het Ruiterbewijs, is de Men-cursus van "De Ziende" zeer bekend. Diversen keren werd deze cursus gegeven. De eerste keer met een externe cursusleider, daarna echter veelal met eigen mensen. Ook nu weer was Cor Weber de man die het theoretisch deel voor zijn rekening nam. Het praktisch gedeelte werd een aantal jaren achtereen gegeven door Rokus de Jong.

De laatste jaren is de belangstelling, van onze eigen ruiters, voor deze cursus sterk afgenomen. We krijgen nog wel regelmatig verzoeken van "buitenstaanders" om een men-cursus te organiseren, maar gezien de hoge kosten, zien we daar de laatste jaren liever vanaf.

Dat de cursussen altijd gezellig waren, bewijst een verslag van een menwedstrijd uit 1982:

Menproef

Op zondag 16 oktober was er een reunie van mannen. Er werden van tevoren kaarten gestuurd naar diegenen die hadden meegedaan met het koetsiersbewijs. Het werd een succes! Er kwamen heel wat mensen opdagen. Ons trouwe koetspaard Patrick nam het meeste werk voor zich. Hij beet de spits af en onvermoeibaar ging hij voort. Er kwamen ook 3 eigen spannen opdagen, Dat waren Wout Verweij met zijn mooie Friese tuigpaard met dresseerkar. En dan de familie Noordam met een vrij lange wagen voor deze kleine ring, maar het ging toch. Tenslotte Peter v.d. Laan met Polly en een mooi wagentje, die bij het ringsteken het meeste werk voor zich nam. Polly, een fjord, is een fel paardje dat flink doorging, wat een mooi gezicht was. In den beginne begonnen we met

een men proef, waarbij men verschillende figuren door poortjes van kegels moesten rijden. Op die kegels lagen tennisballen en als men een kegel raakte, viel de bal er af en dan maakte men een strafpunt, als men een kegel omreed natuurlijk ook.

Gelukkig konden die kegels daar tegen. Ook deed er een dappere dame mee. Zij reed de proef met het spul van Wout, wat ging dat hard en wat wipte die kar (een kar heeft maar twee wielen en een wagen vier). Er vielen zeer veel kegels om, maar het show-effekt wat daar van afkwam

maakte het toch wel wat spectaculair he Ann? Na de menproef kwam het ringsteken, dat op het laatst geheel met Polly werd gereden. Ach ja, anders moest hij toch een paar uur buiten lopen, wat op zich net zo vermoeiend is. Na deze spannende en inspannende middag mochten we heerlijke stukken vlees op de barbecue leggen en gezellig nakletsend onze buik voleten. Je kunt wel zeggen: het was een zeer geslaagde dag.

Gerrie Arents

De ponykampen

Om aan te geven dat de kampen altijd een succes zijn geweest en ook nu nog erg gewild zijn, drukken we een verslag af uit 1988 en, elders in deze Pretpraat, een persbericht van het afgelopen jaar.

Verder commentaar lijkt mij bij deze verslagen niet noodzakelijk. Wel plaatsen we, verspreid door dit boekje, foto's die tijdens kampen gemaakt zijn. De sfeer..... U weet het misschien nog van vroeger, of vraag het anders eens aan één van de kampkinderen van dit jaar.....

deze foto is uit 1975

KAMPVERSLAG 2e ponykamp 1988.

Maandag 8 augustus begon het tweede ponykamp.

*Ad legde de kampregels uit, en daarna deden we een kennismakings-
spel. Daarna moesten we een vlag maken. Iedere groep moest een vlag
maken met een afbeelding van zijn soort groep. Toen de vlaggen klaar
waren, gingen we rijden en voltigeren. Na het rijden en voltigeren gin-
gen we watervoetballen en dat was leuk! 's Avonds maakten we een*

wandeling. En daarna een spooktocht, dat was lachen!

De volgende dag gingen we het terrein versieren voor de Wild West

*Show. 's Middags gin-
gen we oefenen voor die
Show. 's
Avonds lie-
pen we een
foto-speur-
tocht. De vol-
gende dag
konden we
uitslapen.
Daarna ont-
bijten (zoals*

*gewoonlijk) en dan natuurlijk zoals elke dag het corvee. Daarna gingen
we in het weiland rijden en mennen. 's Middags gingen we estafettes en
voltigeren doen. 's Avonds deden we de Wild West Show voor de*

ouders en daarna Disco. Ondertussen hadden wat kamplieden een toneelstuk voor de leiding gemaakt. De dag erna (eerst de gewoonlijke dingen: ontbijt en corvee) deden we een vossenjacht in Nieuwkoop. 's Middags gingen we rijden en mennen. 's Avonds estafettes. De volgende dag gingen we 's ochtends ontbijten en corveeën, daarna rijden. Groep 1 ging in het weiland een rit maken. Groep 2 ging mennen, daarna ook rijden in het weiland. 's Avonds een barbeque met play-back-acts. 's Nachts hadden we een kampvuur. Zaterdag: We gingen nog één keer rijden en kregen het toneel van de leiding te zien. Om 12 uur was het pony-kamp afgelopen. De ouders kwamen ons ophalen. Jammer, het was afgelopen.

Marsha en Vincent Smits

de foto's bij dit artikel zijn niet uit genoemd jaar.

Bruiloft Karin en Jan (1986)

5 JUNI , EEN DAG OM NOOIT TE VERGETEN.

Pretfort / "De Ziende" begeleidt trouwstoet.

Voor iemand een leuke verrassing op poten zetten, daar ben ik altijd voor te porren. Maar om het dan ook uit te voeren op een 'zomerdag' met windkracht 6 en fikse regenbuien, daar moet je wel een beetje getikt voor zijn!

Karin en Jan gingen donderdag trouwen en als verrassing wilden we ze te paard opwachten op het Zuideinde in Nieuwkoop.

Maandag waren de voorbereidingen begonnen, met een proefrit door Nieuwkoop. Daarbij moesten we de route uitstippelen, welke paarden naast elkaar kunnen, én ik moest aan m'n paard én het verkeer wennen!

En wie kwamen we tegen in Nieuwkoop? Juist, Karin en Jan!! Terug op de manege barstte een complete ruilbeurs los om voor iedereen een complete ruiteroefuit bij elkaar te krijgen, want als je geen

(federatie)wedstrijden rijdt, heb je niet direkt een witte rijbroek, jasje en das of plastron bij de hand. Uiteinde was dat voor elkaar en donderdagmiddag om 2 uur begon het al: paarden poetsen.

Ik had de pech (?) een nogal wit paard te berijden, dus na veel gepoets en borstelwerk zag het paard er toonbaar uit, en ik niet meer. Tourist vond alles best. Nooit gedacht dat ik dat met zoveel lol zou doen! Daarna in de kleren hijssen en helpen met plastrons en dassen. Na het opzade-

len was het wachten op een telefoontje dat het bruidspaar in aantocht was, en op weg!

Het weer was nu slechter dan maandag, m'n cap woei bijna van m'n hoofd, en toen we onder wat bomen op het Zuideinde wachtten op de bruidsstoet, hield het op met zachtjes regenen. Karin en Jan waren stomverbaasd. Het was ook een prachtgezicht, met vier paarden voorop, de bruidsauto, weer vier paarden, volgauto en nog twee paarden, in optocht door Nieuwkoop naar Restaurant Plaszicht. Daar stelden we nog even op in een (ongeveer rechte) linie met Karin en Jan ervoor voor de foto. Het bruidspaar vond het prachtig en ze bedankten ons voor deze mooie verrassing op hun trouwdag.

En voor mij voor herhaling vatbaar!!

Theo en Thea roddels 1992

wist u dat:

- *De familie van Schaik op 1 mei 35 jaar getrouwd was.*
- *Zij met hun kinders een heerlijk weekendje zijn weggeweest.*
- *Zij een week nodig hadden om weer bij te komen. Kunt u nagaan hoe ze daar de beast hebben uitgehangen.*
- *Itam en Rex verhuisd zijn naar hun zomerhuisje.*
- *Dat meneer van Schaik op Barones en Corrie op Wigmalion een dagje naar Alphen zijn geweest op 5 mei.*
- *Dat zij, omgetoverd tot ridders te paard, een steekspel deden.*
- *Daarna de kleine kinderen, voorop bij de ridders, het ook eens mochten proberen.*
- *De Federatiewedstrijd van 9 mei i.v.m. de varkenspest is verzet naar Waddinxveen.*
- *We met 9 man sterk naar deze eerste kringwedstrijd vertrokken.*
- *Het zoals gebruikelijk weer erg slecht weer was bij deze eerste kringwedstrijd. Het dan ook niet bepaald een gezellige dag was.*
- *De punten op deze wedstrijd ook niet zo hoog waren als we gewend waren.*
- *Ze als volgt waren: Diana 187, Ria 118, Monique 102 en 109, Bram 115, Agnes 109, Harriet 107, Cora 109, Annemiek 112 en Chantal, die voor het eerst meeding en dus nog even moet wennen, 98 punten.*
- *Dat we helaas de uitwisselingswedstrijd tegen Noordwijk niet gewonnen hebben.*

1995... nieuws in het kort

Provinciaal Kampioenschap

Op zaterdag 1 juli vonden in Heerjansdam de Provinciale Kampioenschappen plaats voor Zuid-Holland en Noord-Brabant. Ook "De Ziende" was hier met een kleine vertegenwoordiging aanwezig. En niet zonder succes, want twee amazones mogen de vereniging op 26 augustus op de Levade (het Nederlands Kampioenschap) gaan vertegenwoordigen.

Marieke Paymans wist met haar pony Vanessa een eerste plaats te bereiken in de klasse L2. (pony-klasse DE).

Chantal van Koert sleepte een eerste prijs in de wacht met haar (klasse C) pony Rex. Zij kwam uit in de klasse M2.

Naast deze twee kampioenen, bereikte **Chantal Bijl en Ellen Paymans** elk een eerste plaats in hun ring bij de klasse B.

Een mini streek wedstrijd!

Hallo paarde en ponygekken: Ik mocht op mijn eigen pony Spice meedoen aan een mini streekwedstrijd (gaaf!!!) Dat was in Boskoop. Eerst was er een dressuurwedstrijd en s'middags een spel. Ik wist niet wat voor spel. Eindelijk was het zaterdag 8 juli. s'Morgens om kwart voor zeven uit bed en poetsen maar. Eindelijk waren we in Boskoop (heee). Toen ik kon gaan inrijden, ging alles goed (tuurlijk, zo hoort dat), daarna mocht ik m'n proef rijden: je moest eerst je naam of die van je pony of paard tegen de jury zeggen, dus ik stap rustig naar het jury hokje en zeg m'n naam en die van Spice, vraagt die jury ineens waarom ik Spice z'n staartingevlochten heb: omdat ik dat mooi vind. Toen bleek, dat dat niet mocht, nou ja één foutje moet kunnen! Eindelijk begon de proef, ik was de enige van de Ziende, dus er ging geen commandeur mee, m'n moeder moest voorlezen (bedankt mam!) De proef zelf ging verder goed. Het was wel een zware bak. Daarna even uitstappen en weer afzadelen. Na een (vermoeiende) tijd wachten, begon eindelijk het spel. Het was een bandendans. Je ging met 5 of 6 kinderen de bak in, dan ging de muziek aan, als de muziek stopte, moest je zo snel mogelijk naar een auto band rijden en er snel inspringen. (Het is bijna hetzelfde als stoelendans). Ik was eerste in mijn groep (jee!) Toen moesten alle eersten tegen elkaar.

Helaas heb ik toen niet gewonnen. Daarna was er een parade waaraan iedereen meedeed. Het paraderijden moest naast elkaar, we gingen carouselrijden. Daarna gingen we in een lange rij staan en begon de prijsuitreiking. Ik reed in de klasse Cl en was 5e (goed he voor de eerste keer). Toen mochten we een ererondje rijden. Alle groepswinnaars van het spel kregen nog een prijs: dus weer een ererondje en een hoevenkrabber.

Groetjes van Saskia Soede en Spice.

P.S. Bedankt Ria, dat ik mee mocht doen, ik vond het te gek!!!

Marieke Nederlands Kampioen

Zaterdag 26 augustus vonden in Ermelo de Nederlandse Kampioenschappen dressuurrijden voor ponies plaats. Ook de Aarlanderveense Ruitersportvereniging "De Ziende" was hier met twee van haar amazones aanwezig. En niet bepaald zonder succes.

Marieke Paymans en Chantal van Koert hadden zich namelijk op 1 juli, tijdens het Provinciaal Kampioenschap voor de Provincies Zuid-Holland/ Noord-Brabant, hier voor gekwalificeerd.

Vooral Marieke oogstte met haar (DE) pony Vanessa succes. Ze werd namelijk Nederlands Kampioen in de dressuur-klasse L.

Ook Chantal wist echter een uitstekende plaats in de wacht te slepen op haar (C) pony Rex. Zij werd namelijk derde in de klasse M2.

Uiteraard bereik je niet zo maar een goede plaats op de Nederlandse ranglijst. Daar heb je talent voor nodig, maar ook een goede leer"meester" die het talent op de juiste manier weet te bewerken. In Ria van Schaik hebben de beide dames zo'n leer"meester".

Ria wist de afgelopen jaren al heel wat van haar leerlingen zo ver te krijgen dat ze succes boekten bij belangrijke wedstrijden. Ook zelf bereikte ze de afgelopen jaren menigmaal zeer hoge resultaten.

Uitslagen 2e cross 1995

Puzzelrit (minst ervaren):

- 1 Peter Blonk en Afra Roozendaal op Nelis met 140 punten
- 2 Lotte Vink en Jits Dols op Antia met 132 punten
- 3 Nicole van Tuyl en Stephanie Leliveld op Donald met 131 punten

- 4 Rik Dols en Ilse Keizer op Heidi met 129 pt
- 5 Frenci de Jager en Marjoleine Spaans op Nelis met 127 punten

Puzzelcross ring 1:

- 1 Marjolein Jochemsen op Pepper met 97 punten
- 2 Ester van Doorne op Pepper met 96 punten
- 3 Gaby Rol op Bonny met 95 punten
- 4 Suzanne Taal op Alf met 93 punten
- 5 Rosalie de Groot op Finia met 92 punten
Christa Leune op Bonny met 92 punten

Puzzelcross ring 2:

- 1 Simone de Groot op Nelis 101 punten
- 2 Marielle Nonnemaker op Nelis 96 pt
- 3 Gijs Trap op Wanda met 95,5 punten
- 4 Debbie-Nicole van Dam op Bonny 95
- 5 Kicky Snijder op Pepper met 94 pt
Brenda Pappot op Bonny met 94 pt

Junioren 1:

- 1 Alinda Kwakernaak op Bonita 181 punten
- 2 Kitty Sanders op Antia met 180,5 pt
- 3 Annemieke vd Vlist op Bonny 180 pt
- 4 Martine Goebel op Alf met 179 punten
- 5 Jennifer Verhoekx op Dapper 178,5 pt

Junioren 2:

- 1 Lianne Burgerhout op Menno 177 pt
- 2 Manon Oskamp op Bonny met 176 pt
- 3 Sylvia Wendel op Gi-Ginia met 174 pt
- 4 Irma de Bruin op Jali met 171 punten
- 5 Roosmarijn Oldert op Arona 168 pt

Eigen paarden:

- 1 Kristel Tatje op Bonita met 184 punten
- 2 Anne-Rose Simmerman op Musical met 181,5 punten
- 3 Chantal Bijl op Lucky Boy met 181 punten
- 4 Marina Baartman op Sandor met 174 pt.

Nieuws-flitsen uit federatie-land

NIEUWS-FLITS (*flits*)

Hier een rechtstreeks berichtje vanjaaaaa????????? van ons dus!!!! Wij zullen u weer eens effetjes op de hoogte brengen van de laatste ontwikkelingen van onze eigen enige echte 's werelds grootste(?) "federatiegang" (spreek je uit als keng dit even voor de wat minder literair begaafde onder ons).

Het begon allemaal op de 1ste dag van juli (juli, juli, juli, julieieieieieie!). Op deze schitterende dag gingen alllllle ponyruiters (wel viehier combinaties) naar Heerjansdam, waar de provinciale kampioenschappen plaats vonden.

UITSLAG:

Chantal Bijl - klasse B 1+4 plaats incl. een paar winstpunten

Ellen Paymans -klasse B 1ste plaats incl. een paar winstpunten

Sjanty (artiestennaam)- klasse M2 1ste ehen Kampioen!!!!!!

Dom Blondje (artiestennaam) - klasse L 1ste en misschien leuk om te vermelden , dat zij ook kampioen is geworden.

< APPLAUS A.U.B >

— — — — NU SNEL NAAR DE RECLAME EN WEER VLUIG TERUG — — — —

Chantal B. & Ellen P. zijn beide naar de categorie L gepromoveerd. Veel succes in de L !?!

flits 2

Hai gezellige pretpraat lezers en/of lezeresjes,

hier zijn we dan weer met het spetterende originele spectaculaire fantastische verslag. Onze (?) provinciale Kampioenen mochten 26 augustus jl. meedoen aan de Nederlandse kampioenschappen dressuurrijden, "DE LEVADE". Na wekenlange voorbereiding van hard trainen, zwoegen en zweten (vooral zweten) was de dag dan eindelijk aangebroken, (KRAK) om 7 uur reisden we af naar Ermelo met auto, trailer incl. pony's en natuurlijk onze trouwe fans. We waren niets vergeten dankzij de speciale checklist. Om 11 uur hadden we allebei gereden en waren we zo goed als klaar, dachten we..... Rond 1 uur wisten we de uitslag. (Dat zeggen we nu nog lekker niet.) Nadat wij de ganze dag op het ietwat natte terrein hadden vertoeft, stapten we om exact 19.50 uur in de auto richting Aarlanderveen-city. Echter niet zonder succes.(zie resultaat.)

HET RESULTAAT;

Marieke, Nederlands kampioen in de klasse L D/E.

Chantal DERDE in de klasse M2 AB/C.

Dit seizoen zijn er echter nog meer goede titels behaald. We hebben namelijk ook twee kringkampioenen in ons midden. O, ja? JA!

Annemieke in de M1 bij de paarden en aso-ellen in de B bij de pony's. Beide hadden ze dit niet verwacht en daarom ook een zeer grote verrassing. Allebei nog gefeliciteerd!

Zo ziet u maar weer dat ook een kleine vereniging als "De Ziende" toch GROTE resultaten behaald. Ik hoop dat het volgende seizoen net zo succesvol en verrassend zal zijn.....!!!!!!!

Oogjes dicht en snaveltjes toe..

ONWIJS DOEI EN WE FAXEN.

ram und boogschutter.

psssst "de ziende"-leden bedankt voorre h ach je weet wel....(?).

Van de redactie:

Bovenstaande twee *flitsen* zijn "uiteraard" geschreven door de twee amazones die ons vertegenwoordigden op de Levade. Ze waren nog steeds niet over de schrik heen toen ze bovenstaande artikelen aan het papier toevertrouwden.

Het bedankje aan "de ziende"-leden slaat op het kado dat beide hebben gekregen van de vereniging n.a.v. het behaalde resultaat in Ermelo.

Zo leer je nog eens wat over: gebrekkige gangen

Bij het maaien, uitwerpen, worden de benen hoog opgeheven, maar vooral de voorbenen worden ver naar buiten geworpen (ill. 110). Deze gang treffen we veel aan bij paarden met de zgn. Franse stand en vooral als ze tevens brede en vlakke hoeven bezitten. De gang van zulke schaatserijders is vermoeiend en het paard schiet weinig op. Het kruisen brengt het voorbeen niet in een rechte lijn voorwaarts, maar brengt het telkens voor het andere voorbeen (ill. 111). Zulke paarden strijken zich gemakkelijk en vallen over hun eigen benen. Het kruisen komt zowel voor als achter voor. Slepand is de gang, als de benen slechts weinig gebogen worden en dicht bij de grond blijven. Zulke paarden schieten ook niet op en zijn onzeker op de benen. Bij versleten dieren treft men deze gang dikwijls aan. Men noemt de gang laag of stekend als de voor of achterbenen weliswaar niet ver van de grond komen, maar het paard er toch wel ver mede naar voren grijpt en wel in rechte richting. Men treft deze gang zelfs bij de edele paarden aan, maar op een oneffen bodem struikelen zij gemakkelijk. Het overstappen (achter wijdgaan, waarbij de achterbenen de voorbenen passeren) zien we om begrijpelijke redenen veel bij harddravers. Ook komt het wijdgaan veel voor bij hackneys, maar daar ligt de oorzaak anders. Volgens de Engelse deskundigen moet de hackney in de allereerste plaats goed voorwaarts komen, terwijl in ons land de heffing der voorbenen een grote rol speelt. De hackneys gaan hier met achterover getrokken hoofden, heffen hoog, maar komen niet voldoende voorwaarts. Daar de achterbenen hierdoor geen ruimte hebben om voorwaarts te komen, worden ze zijwaarts verplaatst. Het gevolg van de hoge opzetten is ook dat de rugwerking verloren gaat en een holle rug ontstaat. Een hoog hoofd gaat nu eenmaal gauw gepaard met een lage rug en omgekeerd. De goede gang van de hackney heet hoge of verheven gang, nl. hoog opnemen en ver naar voren plaatsen.

Het paard waggelt, biljardeert, wanneer de hiel, telkens als het lichaamsgewicht erop valt, naar buiten wordt gedraaid. Het gebrek is aangeboren of door inspanning ontstaan. Is het aangeboren, dan biljardeert het paard slechts in de stap.

Bij het zgn. stappen worden de voorbenen weliswaar ongewoon hoog

opgetild en in knie en kogel sterk gebogen, maar slechts weinig naar voren gebracht. Men zegt dan: 'het paard heeft veel actie, maar schiet niet op'. Bij blinde of kolderige paarden ziet men een soort gelijke beweging, maar dit is meer een 'tastend' gaan. Worden de tenen krachtig en plomp neer gezet en daarbij soms een weinig gedraaid, dan spreekt men van stampen. Bodemwijd is de gang, wanneer het onderbeen schuin naar buiten wordt geplaatst zodat de voeten ver van elkaar komen, zelfs verder dan de onderarmen. Zulke paarden hebben een zware gang. Men spreekt van een waggelende gang (ook wel ganze- of eendegang) wanneer de voorhand van de ene zijde naar de andere geworpen wordt. Deze gang is zwaar en lelijk en men treft hem veel aan bij paarden met een zware voorhand, brede borst en overladen schouders. Bij de beregang, de lange gang of het overtrede worden de achterbenen buitengewoon ver naar voren gebracht. Zulke paarden treden dikwijls te ver door en vangen zich gemakkelijk in de ijzers.

Is de gang te kort, dan worden de achterbenen niet ver genoeg naar voren gebracht, de beweging wordt hierdoor kort en het paard schiet niet op. Worden de achterbenen ver naar achteren gestrekt en nagesleept, dan spreken we van wolfsgang. Plaatst het paard de achterbenen te ver van elkaar, dan mag dit niet voor een gebrek worden aangezien, maar het is toch lelijk. In zo'n geval spreken we van wijd. Waggelend beweegt het paard zich als daarbij het kruis telkens afwisselend rechts en links wordt bewogen. Zwakke leden en een gebrekkige stelling der achterbenen zijn hier aan zeker niet vreemd. Bij het trekbeen of de hanetred zien we een gespannen beweging waarbij het spronggewricht krampachtig gebogen wordt. Dit gebrek komt nu eens aan één, dan weer aan beide benen voor. Dikwijls verdwijnt de hanetred als het paard warm wordt. In sommige paardefamilies komt hanetred veel voor en dit wijst dan wel op een zekere erfelijke aanleg

Kreupelheid

Kreupelen noemen we een onregelmatige gang die het gevolg is van een abnormale toestand in een of meer ledematen. Het hoeft niet altijd het gevolg te zijn van een pijnlijke toestand; ook een mechanische belemmering kan kreupelheid veroorzaken (zoals bijv. een oude, niet meer pijnlijke beenwoekering om een van de gewrichten waardoor het gewricht stijf geworden is). Bij een acuut optredende kreupelheid is altijd sprake van een pijnlijke toestand ergens in het been. Uiteraard moeten we zien te ontdekken waar de pijn zetelt en wat de oorzaak is. Naar de vorm van de kreupelheid onderscheiden we belastingskreupelheid en bewegingskreupelheid.

a. Belastingskreupel is een paard wanneer het op één been minder steunt dan op het been aan de andere zijde. Het steunen doet pijn, ten gevolge waarvan het paard—om het gevoelige been te ontlasten—zo spoedig mogelijk het lichaamsgewicht zal overbrengen op het gezonde been. Op het aangetaste been durft het paard niet zo diep door te treden als op het gezonde been. We zien dus dat het paard a.h.w. terugvalt op het gezonde been. Is het aangetaste been een voorbeen, dan zien we dat het hoofd van het paard naar beneden gaat bij het terugvallen op het gezonde been, dus bij de belasting van het gezonde been. Hetzelfde geldt voor het kruis, dat omlaag gaat bij de belasting van het gezonde achterbeen. De kreupelheid aan een voorbeen beoordelen we door het paard—met een vrijhoofd—recht naar ons toe te laten stappen of draven op een harde bodem; de kreupelheid aan een achterbeen door het paard van ons af te laten gaan. De plaats van de kreupelheid kan de dierenarts dikwijls afleiden uit de plaatsing van de voet in stap, in draf en op de volte. Plaatst het paard in rust een been vooruit met de toon op de grond, dan klaagt het paard. Is het paard aan beide voorbenen kreupel, dan is de beweging stijf en gespannen: 'het paard loopt op eieren'. De achterbenen worden ver onder het lichaam geplaatst om de voorhand te ontlasten. Zijn beide achterbenen kreupel, dan staat het paard met de voorbenen onder zich.

b. Bewegingskreupel is een paard wanneer het pijnlijke moment niet bij de belasting, maar bij de beweging van het been gevoelig wordt. De beweging—het naar voren of naar achteren brengen—van het been is dan gestoord, of door pijnlijkheid of door onvermogen (bijv. gedeeltelijke verlamming) . Het aangedane been beweegt zich langzamer, met minder kracht (luier) dan het gezonde. De pas van het zieke been is naar voren of naar achteren verkort. Tenslotte treffen we vaak een gemengde belastings- en bewegingskreupelheid aan (bijv. bij aandoeningen van pezen, gewrichten en banden). Bij enkele vormen van kreupelheid verdwijnt het kreupelen als het paard warm wordt, bij andere vormen neemt na beweging de kreupelheid toe. Bij elke acuut optredende kreupelheid inspectere men zorgvuldig de hoof. Een ingeklemd steentje, onder het ijzer of in de straalgroeve, kan een fikse kneuzing van de hoeflederhuid veroorzaken. Vindt men een scherp voorwerp in de hoof dan onthoude men precies de plaats waar het voorwerp ingedrongen was, de richting en de lengte van het ingedrongen vreemde lichaam. Mocht na het verwijderen van het voorwerp, ondanks het reinigen van het insteekgat, later de kreupelheid verergeren, dan kan men hierdoor aan de behandelende dierenarts belangrijke aanwijzingen geven.

Winterprogrammering

Woensdag

19.00 - 20.00	Verenigings-uurtje	Peter vd Kant / John Kwakkenbos
20.00 - 21.00	Nashville	Herhaling / Cor Sanne

Donderdag

19.00 - 20.00	Radio On Klassiek	Gé Blijleven
20.00 - 21.00	Spreekuur / Gemeenteraad verg.	Gé Blijleven
21.00 - 22.00	Donderdag Sport	John Raven / John Kwakkenbos

Vrijdag

19.00 - 20.00	Keep ON Dancing	Jos van der Linden
20.00 - 21.00	Weekendshow	Jerry Leliveld
21.00 - 22.00	The Music Academy	Aiman Halawani

Zaterdag

09.00 - 12.00	RABO Top 40	Jerry Leliveld
12.00 - 14.00	Rondje Nieuwkoop	Peter van der Kant
14.00 - 16.00	Happy Hours	Peter Zimmerman
16.00 - 17.00	Non Stop Muziek	Jerry Leliveld / Gerben van der Helder
17.00 - 18.00	Aiman Halawani	Aiman Halawani
18.00 - 19.00	Donderdag-Sport	Herhaling / John en John
19.00 - 21.00	Zaterdagavond Safari	Jerry Leliveld
21.00 - 22.00	Ritmo de la Noche	Otto van Helden

Zondag

10.00 - 11.00	Nashville	Cor Sanne
11.00 - 13.00	Gouwe Ouwe Rood Wit Blauwe	Wim de Keyzer
13.00 - 14.00	Nederlandstalige top 10	Peter Zimmerman
14.00 - 17.00	Sport met John	John Kwakkenbos
17.00 - 18.00	Non Stop Muziek	Jerry Leliveld / Gerben van der Helder
18.00 - 20.00	A.B.G.	Arie Bon
20.00 - 21.00	Radio Bingo (vanaf 1 oktober)	Peter van der Kant

